

Za wuscěłanje: 0507 Maj

Wu Budychojc doma

Budychowe dostanu woglěd

Pśedstajenje:

Anka: Ja som Anka. Słuchajšo! *Klatš- klatš- klatš.*

A to jo mój bratš...

Jonas: ... ten luby Jonas. *Klatš- klatš*

Anka: A to jo mója mama... Słuchajšo!

Mama: Halow, halow.

Anka: A to jo mój nan...

Nan1: **Ten by nejlubjej wuběgnuł.**

Anka: A to jo mój stary nan...

St.nan: Hm. Jo, jo, to ja som. Hm.

	<i>TEMA SE ZAWJEŽO</i>	
Mama:	<i>Wjelgin wažnje</i>	Słuchajšo: Naša šota Lena pśižo na někotare dny k nam na woglěd. To jo notne.
Jonas:	<i>Połny tšacha</i>	Dlaczego? Jo to notne?
Mama:	<i>Wjelgin wažnje</i>	Wóna bužo nam how pitšku pomagaš. Našo góletko ga skóro pśižo. A to ja ja ga wěcej tak pšawje wšykno zwónožeš njamóžom.
Anka:		Jo šota Lena, ta móžo rědnje spiwaš. Hu, hu! Ja se wjaselim!
Mama:		Jo, wóna bužo pla tebje spaš.
Anka:		Hu, hu! Jo šota Lena, ta bužo pla mnjo spaš. Ja se wjaselim!
Jonas:		No, to som hyšći raz gluku měł, až njoco wóna pla mnjo we jspje spaš.
	<i>Muzika</i>	
Mama:	<i>Pšikazujucy</i>	Jo, nan bužo tu staru póstolu pla tebje do jšpy stajiš. A mimo toho pšeglědaj wšykne lampy, lěc se swěše!
Nan:	<i>Pónižnje</i>	Jo, jo. Se wě.
Nan:		A ty Jonas, ty zrumuj twóju špu, howac šota Lena zasej z tobu wjelgin šćoka. A ty wěš, kak wjelgin wóna mjenaš móžo.
Jonas:	<i>Njesćerpnje</i>	Ale ja som akle slědny mjasec wšykno zrumował, mama!
Mama:		A ty, mój luby, ty ži k staremu nanoju, ten dej se wó gumno staraš. Jo, ten njerěch musy wen.
Nan:		Jo, mója luba regěrunga. Wšykno tak bužo, ako ty groniš.
	<i>Muzika</i>	
Nan:		Stary nan, něnt ale to nic: dapołdnja na zofje lažaš!
St.nan:		Co ga jo? Co ga jo se stało? Wažitej tej góleši se zasej? Abo kuka góletko juž do swěta?
Nan:		Ně, to nic. Ale regěrunga jo groniła, až ma se how w domje a w gumnje wšykno blyščiš, dokulaž šota Lena na pomoc pśižo.
St.Nan:		Regěrunga? Regěrunga? Ach, tak.
nan:		Ty dejš w gumnje wšykno derje zrichtowaš.
St.nan:		Ach tak. Wěš co? Na ten zlěk by dejałej nejpjerwjej nježelske piwo wupiš.

Nan:		To jo dobra ideja. Jadna z tych nejžlěpšych.
	<i>Muzika</i>	
Anka:		Jonas, co ty how gótujoš? Aw waja, to bužom mamje groniš.
Jonas:		Nic njebužoš.
Anka:		Bužom. Pušć mě!
Jonas:		Derje, ja śi pušćijom, ale ty musyš mě zlubiš, až nikomu nic njepšeražijoš.
Anka:		Hm.
Jonas:		Te nitki how som tam a zas šěgnuł, aby se šota Lena tak zlěkała, až njeby se zwěriła wěcej do mójeje špy pśiš.
Anka:		Pst, mama naju woła. Pójź! Na wobjed. Ale njepań pšez twóje štycki!
Jonas:		Awa, awa. Zaklěte štryki! Wokoło nogow te štryki! Awa, awa mój nos, mě nos kšawi !
Anka:		Njejsom ga śi to ned groniła? Jonas jo z nogow na nos padnuł. Jonas jo z nogow na nos padnuł.
St.nan:		Anka! Njedrjaž ...
Nan:		Jonas, co ga tak žalosćiš? Nos śi kšawi. No, to zasej zažyjo. Pójźtej nejpjerwej wobjedowat!
	<i>Muzika</i>	
St.nan:		Wjelgin zbrašyš by se Jonas mógl. Jo wjelgin...
Anka:	<i>NADAWK</i>	Jo, jo stary nan, Jonas by se teke kólono wobedrěš mógał, abo ruku złamaš, abo ... abo

palc, coło wobedrěš,